

saa kan Øjeblikket komme, hvor vi skulle kæmpe for vor Selvstændighed. Dette Øjeblik kommer ikke, medens de kæmpe, aldeles ikke. Det er ikke i nogen af Parternes Interesse, medens de kæmpe for deres Interesser andre Steder i Verden, at gøre noget for at drage os over paa Modpartens Side, undtagen hvis vi selv give Anledning til det.

Den Kamp, som kan komme til at finde Sted i Østersøen, vil ikke blive ført fra Englands eller Tysklands Side for at vinde Fordele specielt her oppe, nej, det gælder de store koloniale Interesser. Den Kamp, der vil blive ført mellem Tyskland og England, vil være udgaaet af de samme Motiver som al Krig i vore Dage. Det er industriel Krig, det er Afsætningsforholdene, det er de store Handelsinteresser i den store, vide Verden udenfor, det gælder, og naar de fra Englands Side ville kæmpe her, er det ikke, fordi det er her paa Stedet, der er store Ting at vinde for England eller at tabe for Tyskland, men det er for at tilintetgøre den Sømagt, som kan opretholde Tysklands Prestige andre Steder. Saa snart denne Kamp er udkæmpet, vil det, hvis England bliver Sejrrherre og ødelægger Tysklands Sømagt, være England ligegyldigt, om vi blive staaende som selvstændige eller ikke. Og have vi givet dem Anledning til at fortryde, at de have taget Hensyn til os, sige de til Tyskland: Værsgod, gør hvad du vil, og saa ere vi færdige.

Saaframt vi ikke befæste København, hvoraf jeg er en absolut Modstander, kan det Tilfælde aldrig indtræde, som den højtærede Konseilspræsident omtalte, at vi var udsatte for Overrumpling. Naar der ingen Fæstning er, er der ingenting at overrumple. Nej, lad os holde København aaben, saa favorisere vi hverken den ene eller den anden Magt.

Men een Ting er klar, og det er, at et Sted maa vi have vore Beholdninger, et Sted maa vor Flaade have sit Hjemsted, have sine Oplag, sine Dokker, og hvad andet den behøver. Og det er det allerværste Sted, man kan have disse Indretninger, der, hvor de nu ligge. Selv om København er en Fæstning, selv om Byen gøres til en Fæstning, ere disse Anlæg særlig udsatte for Ødelæggelse. Den højtærede Minister udtalte, at Københavns Befæstning, som den var, ikke alene var utilfredsstillende, men den var en Ulykke for os. Det giver jeg ham Ret i, det er i højeste Grad utilfredsstillende og en

Ulykke for os at have Fæstningen liggende her, fordi vi udsætte København for at blive tagen, netop naar Byen er en Fæstning. Og hvorfor skulle vi da ikke straks nedlægge de nuværende Fæstningsværker? Hvorfor skulle de først nedlægges om 10 Aar? Naar det er en Ulykke for os, at de ligge der, lad os da i Himlens Navn blive af med dem jo før jo hellere! Dertil kommer, at vi kompromittere hele Flaadens Oplag og Flaadens Leje ved denne Historie. Der er ikke Spørgsmaal om, at den saakaldte Fæstning ikke alene kan overrumples, men hvis det ligger i nogen af de to krigsførende Magters Interesse, bliver den overrumplet, og saa snart den er overrumplet, vil vedkommende Magt, hvis den ikke agter at beholde den, i alt Fald ødelægge, hvad der kan ødelægges, og først og fremmest hele Flaadens Leje. Og hvorfor? Naar København er en aaben By, er der ingen, der har noget at gøre heroppe; de kunne akkurat lige saa godt gaa ind til Nyborg som til København. De kunne proviantere begge Steder, og andet ville de her ikke. Er København derimod en Fæstning, er der ikke Spørgsmaal om, at det kan være til Nytte for vedkommende Magt, f. Eks. England, at sige som saa: Vi forlange, at Danmark finder sig i, at vi benytte Fæstningen. Hvis vi skulle respektere eders Neutralitet, ville vi benytte Krigshavnen her til Reparation af vore Skibe og til andet af den Art. Og Tyskland kan forudsætte, at England vil gøre det. De sige: Hvis England vil blokere vore Havne i Østersøen, og der ligger en Fæstning om København, maa vi have den som beskyttet Sted, hvorfra vi kunne gøre England Ulejlighed i Østersøen. Det er saa klart og selvfølgelig, at naar der her ligger et befæstet Flaadeleje, som Tyskland mener, at England kan have Nytte af under en Krig, ville de have det ødelagt, saa ville de overrumple det og vistnok beholde det.

Vi leve i Øjeblikket i den dybeste Fred med Tyskland og England, men maa ske den højtærede Konseilspræsident ved, om der er Mulighed for, at der kan komme en Krig. Der er Mulighed for, at Krigen kan begynde nede i Østen, og saa kan den vel ogsaa komme her. Jeg vil forudsætte, at vi i Øjeblikket havde alle disse Batterier fra Vedbæk og ned til Køge Bugt osv., som de Herrer ønske, og ikke alene de indkaldte 800 Mand til at passe paa dem, men en virkelig Mobilisering, jeg vil da spørge den højtærede For-